

PLANERINGSFÖRUTSÄTTNINGAR

Bilaga 2 till energiplan

ESLÖVS KOMMUN

KM MILJÖTEKNIK AB

Box 714, 251 07 Helsingborg, (Järnvägsgatan 13) · Tel: 042-444 40 00 · Fax: 042-444 40 02
ORG.NR 556082-0713 · STYRELSENS SÄTE: STOCKHOLM

www.km.se

KM.776052.3600.RyN..BILAGA2.DOC

INNEHÅLL		
<u>1</u>	<u>TIDIGARE ENERGIPLANERING I ESLÖV</u>	<u>3</u>
<u>2</u>	<u>ENERGIPOLITISKA FÖRUTSÄTTNINGAR</u>	<u>3</u>
2.1	En uthållig energiförsörjning	3
2.2	En omreglerad elmarknad	4
2.3	Energiprisutveckling och energibeskattnig	4
<u>3</u>	<u>FYSISKA PLANERINGSFÖRUTSÄTTNINGAR</u>	<u>6</u>
3.1	Plan- och bygglagen	6
3.2	Miljölagstiftning	7
3.3	Kommunens översiktsplan	7
<u>4</u>	<u>MILJÖPOLITISKA PLANERINGSFÖRUTSÄTTNINGAR</u>	<u>7</u>
4.1	Agenda 21	7
4.2	Miljövårdsprogram för Skåne	8
4.3	Miljöbalken	8
4.3.1	Nationella miljökvalitetsmål	9
4.3.2	Miljökonsekvensbeskrivning	10
4.3.3	Utsläpp av klimatpåverkande ämnen	11
4.3.4	Utsläpp av försurande ämnen	11
4.4	Lokalt Agenda 21-arbete	13
<u>5</u>	<u>BEREDSKAPSPLANERING</u>	<u>15</u>
5.1	Kommunal beredskapsplan	15
5.2	Krigsberedskapsplan	15

1 Tidigare energiplanering i Eslöv

Grunden för energiplanering i Eslövs kommun finns i energisparprogram och oljereduktionsplan från början av 1980-talet /3/ och i den omfattande och grundligt genomarbetade energiplanen från 1983 /4/. Energiplanen från 1983 innehåller bl a en dokumentation som beskriver framtida utbyggnad av fjärrvärme och en relativt grundlig inventering av lokala energitillgångar som lade grunden för val av huvudproduktionskälla för fjärrvärmenätet, baserad på värmepump med renat avloppsvatten som värmekälla. Förutom vad gäller uppvärmningsformen för centralortens bebyggelse formuleras inga direkta målsättningar för utveckling av energisystemet i kommunen.

En ny energiplan för kommunen upprättades 1990. I energiplanen från 1990 /5/ anges ett antal målsättningar för kommunens agerande på energiområdet, bl a anges att energiplanen skall revideras fortlöpande efterhand som situationen förändras. Miljöfrågor behandlas översiktligt i energiplanen.

2 Energipolitiska förutsättningar

2.1 En uthållig energiförsörjning

Som grund för den nationella energipolitiken ligger regeringens proposition 1996/97:84 "En uthållig energiförsörjning" som fastställdes av riksdagen i juni 1997. Den övergripande målsättningen är bl a att skapa villkor för effektiv energiförsörjning och energianvändning med låg negativ påverkan på hälsa, miljö och klimat samt underlätta omställningen till ett uthålligt samhälle. Konkret innebär det bl a att två reaktorer vid kärnkraftverket i Barsebäck ska kunna ställas av 1998 respektive 2001, under förutsättning att

- användningen av fossila bränslen kan hållas på en låg nivå
- ingen utbyggnad av fler älvar för vattenkraft sker
- säker tillgång på el till rimligt pris säkerställs.

Energiförsörjningen skall tryggas genom ett energisystem som grundas på varaktiga, helst inhemska och förnybara energikällor.

Som medel att uppfylla målsättningarna skall åtgärder genomföras i syfte att

- minska elanvändningen
- öka tillförseln av el
- effektivisera elanvändningen
- utveckla ny teknik.

Samtliga dessa åtgärder berör, både direkt och indirekt, kommunerna och dess framtida el- och värmeförsörjning. Bl a införs olika former och system för ekonomiskt stöd för förändring av energisystemet.

2.2 En omreglerad elmarknad

Sedan 1996 är den svenska elmarknaden omreglerad genom att en ny ellagstiftning tagits i bruk. Den tidigare gällande områdeskoncessionen för eldistribution och elförsäljning ersattes då med en nätkoncession och en leveranskoncession.

Nätkoncession innebär rätt för ledningsägare att bedriva nätverksamhet inom ett område eller för en ledning. Leveranskoncession innebär att elleverantören har skyldighet att leverera el inom leveransområdet samt att köpa den el som produceras i produktionsanläggningar med en högsta effekt av 1500 kW inom området. Andra leverantörer än innehavaren av leveranskoncessionen har rätt att sälja och leverera el inom området. Det övergripande syftet med den nya ellagstiftningen är att skapa konkurrens på elmarknaden.

I den nya ellagen separeras elhandeln från eldistributionen. Detta har bl a visat att kostnaden för att upprätthålla de fysiska näten och dess leveranssäkerhet är en betydande del av den totala elkostnaden.

Riksdagen har även beslutat att energimarknaderna skall vara underkastad det internationella regelverk som gäller enligt EU och WTO. Genom dessa åtaganden har Sverige avsat sig möjligheterna att införa gränsavgifter.

Reformerna av elmarknaden innebär att elproducenter i fortsättningen kommer att sälja el till den som betalar bäst, oavsett var i elsystemet kunden befinner sig.

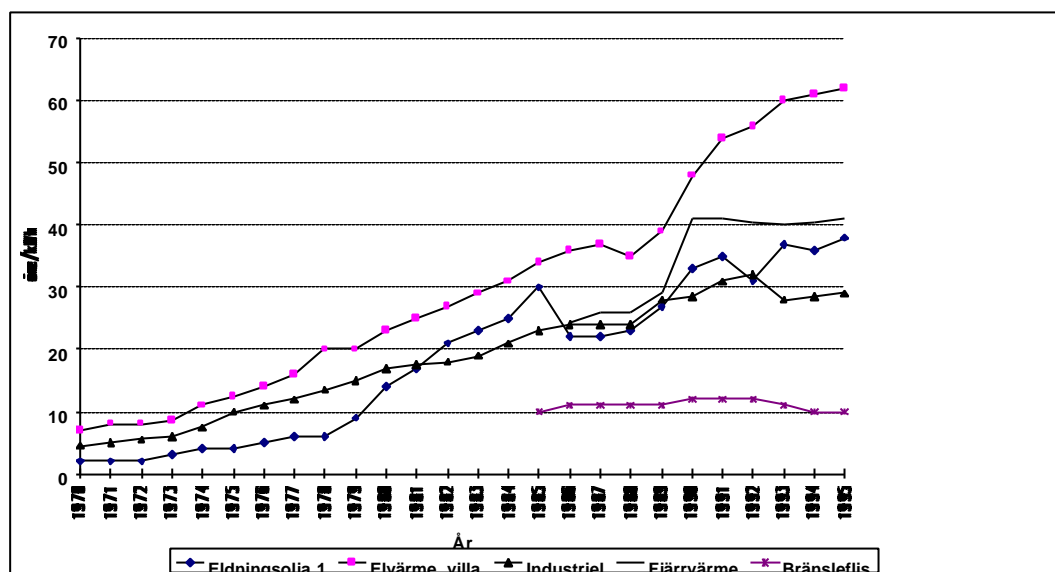
Omregleringen av elmarknaden har hittills bl a inneburit att många mindre eldistributörer köpts upp av större aktörer på elmarknaden. Detta är en utveckling som kan minska konkurrensen och i viss mån kan motverka syftena med den nya ellagstiftningen.

Konsumenterna kan i framtiden förväntas i större utsträckning komma att utnyttja möjligheterna att byta elleverantör beroende på det pris och den service olika leverantörer kommer att kunna erbjuda.

Kraven på de kommunala energiföretagen förväntas därvid öka och företagen måste utnyttja ett brett spektrum av konkurrensmedel för att behålla sitt långsiktiga oberoende. De kommunala energibolagen bedöms utgöra en viktig resurs med lokal service för de mindre konsumenterna. Det är då värdefullt att i det kommunala bolaget ha kunskap om såväl nät- som elhandelsfrågor.

2.3 Energiprisutveckling och energibeskattning

Energiprisutvecklingen i Sverige är beroende av en mängd olika samband, t ex tillgång och efterfrågan på olika energislag, energibeskattning och politiska beslut. I figur 2.1 illustreras energiprisutvecklingen i Sverige under perioden från 1970 till 1995 i löpande kommersiella priser.

Figur 2.1 Energiprisutveckling i löpande kommersiella priser. /6/

Värt att notera är bl a att bibränslen och fjärrvärme visar en sjunkande prisutveckling trots ökad efterfrågan under den senare delen av perioden.

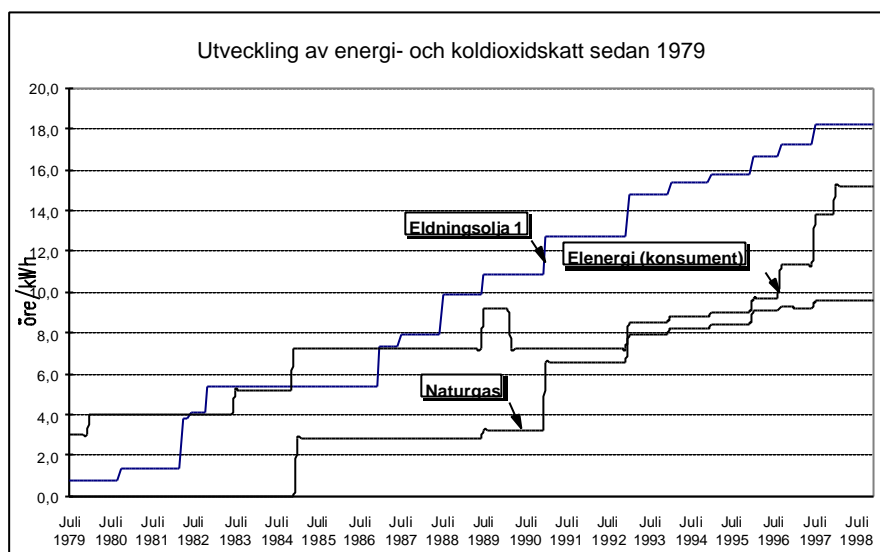
Systemet för beskattning av energi i Sverige är i viss mån ett medel för samhällets ambitioner industripolitiskt och på miljöområdet.

1991 infördes en koldioxidskatt på användning av fossila bränslen samt en svavelskatt som belastar svavelhaltiga bränslen.

Skattenivån skiljer sig mellan tillverkningsindustrin och övriga användare genom att industrin inte betalar någon allmän energiskatt och endast hälften av den koldioxidskatt som belastar övriga användare. Miljöavgifter för utsläpp av kväveoxider (NO_x) tas ut för utsläpp från större stationära förbränningsanläggningar (>25 GWh/år). Avgiften är statsfinansiellt neutral genom att pengar återbetalas till de anläggningar som har lägst utsläpp medan de med störst utsläpp blir nettobetalare. Framställningen avseende energiskatter kan kompletteras med att

- naturgas, vid användning som fordonsbränsle, genom dispens är skattebefriad
- samtliga bibränslen är skattebefriade
- el från vindkraftverk är skattebefriad
- el som framställs av en producent som förfogar över en installerad generatoreffekt som inte överstiger 100 kW är skattebefriad.

I figur 2.2 illustreras utvecklingen av energiskatterna under perioden 1980-98.

Figur 2.2 Utveckling av energiskatter 1980-98

Av figuren framgår att de mest betydande förändringarna skett 1991 vid införande av koldioxid- och svavelskatt samt 1993 vid omfördelning av skatteuttaget mellan industrin och övriga användare. Arbeta med en översyn av energiskattesystemet pågår för närvarande. Förslag till förändringar av systemet väntas under 1999.

3 Fysiska planeringsförutsättningar

Kommunen har stor fördel av att ha goda kunskaper om de fysiska planeringsförutsättningar som gäller vid hantering av olika frågor och vid genomförande av projekt på energiområdet. De fysiska planeringsförutsättningarna regleras i hög grad av bestämmelser i lagar och förordningar. Detaljer i olika lagar, förordningar och föreskrifter ändras med tiden. Det som redovisas i det följande vad avser administrativa styrmedel avser vad som gäller våren 1999.

3.1 Plan- och bygglagen

Plan- och bygglagen (PBL) innehåller bestämmelser om planläggning av mark och vatten och om byggande. Det är kommunens uppgift att sköta planläggningen. De planeringsinstrument som lagen anger är främst översiktsplan, områdesbestämmelser och detaljplan. Genom översiktsplanen ska kommunen beskriva hur mark och vatten inom kommunen skall användas och hur bebyggelsen avses utvecklas. Genom områdesbestämmelser och detaljplaner kan kommunen med bindande verkan och mer i detalj reglera markanvändningen och tekniska förutsättningar för bebyggelsen i övrigt, bl a avseende hushållning med energi.

PBL ger kommunerna stora möjligheter att påverka och säkerställa t ex att markområden avsätts för energijändamål och att goda förutsättningar för utnyttjande av lokala energikällor tas tillvara innan bebyggelse får ske.

3.2 Miljölagstiftning

Vid årsskiftet 1998-99 sammanfördes 15 lagar, som tidigare reglerade tillåtligheten av olika verksamheter, bl a miljöskyddslagen, naturvårdslagen, delar av vattenlagen, renhållningslagen och hälsoskyddslagen, till en gemensam miljöbalk. Miljöbalken skall fungera som en samordnad, skärpt och breddad miljölagstiftning. Bland de lagar som inte inordnas i miljöbalken är lagen om kommunal energiplanering, plan- och bygglagen och byggnadsverkslagen.

Flera ämneslagar, exempelvis ellagen, plan- och bygglagen och lagen om vissa rörledningar (ex naturgasledning), är direkt anknutna till miljöbalken. Kopplingen innebär att prövningen enligt ämneslagen föreskriver att olika bestämmelser i miljöbalken ska tillämpas.

Genom miljöbalken införs gemensamma förutsättningar för prövning. Kraven på både tillståndsmyndigheter och verksamhetsutövare är skärpta gentemot tidigare lagar. Kommunerna får ökade möjligheter att skydda värdefulla natur- och kulturområden.

I miljöbalken finns även angivet nya bestämmelser vad avser avfallshantering. Bl a finns förslag om deponiskatt och förbud mot deponering av brännbart avfall fr o m 2002, vilket bedöms få en direkt betydelse för användning och utnyttjande av avfallsbränslen.
/7/

3.3 Kommunens översiktsplan

Kommunens nu gällande översiktsplan, antagen av kommunfullmäktige i oktober 1990, behandlar tiden fram till 2000 och anger ett utbyggnadsbehov av 3 400 lägenheter i kommunen och ett arealanspråk på ca 40 ha för utbyggnad av verksamheter. Till planerad utbyggnad inom centralorten har hänsyn tagits i den gällande energiplanen.

Översiktsplanen anger mycket få riktlinjer för utveckling av energisystemet i kommunen. I rekommendationerna behandlas bl a högspänningsledningar ur synpunkten att bebyggelse inte bör tillåtas i närheten av 400 kV- och 130 kV-ledningar och att nya byggnader inte får anläggas så att det försvårar ledningars tillkomst.

Yttranden och rekommendationer från kommunen kan anses komplettera översiktsplanen. Sådana rekommendationer avseende precisering av områden lämpliga för vindkraftutbyggnad inom kommunen har lämnats 1997.

En ny översiktsplan avses upprättas med bl a energiplanen som underlag.

4 Miljöpolitiska planeringsförutsättningar

4.1 Agenda 21

I samband med FNs konferens om miljö och utveckling i Rio de Janeiro 1992 antogs ett dokument kallat Agenda 21, vilket kan uttydas som "handlingsplan för det 21:a århundradet", d v s 2000-talet. Syftet med dokumentet är att ange färdriktningen för att komma tillrätta med de största miljö- och utvecklingsproblemen och skapa en grund för

en hållbar utveckling, inte enbart ekologiskt utan även socialt och ekonomiskt, på hela jorden.

Agenda 21 är inte juridiskt bindande, men den är moraliskt och politiskt förpliktigande för alla undertecknande stater, däribland Sverige.

I Agenda 21 fastslås bl a att ”de lokala myndigheterna i varje land ska inleda ett samrådsförfarande med befolkningen och uppnå enighet om en lokal Agenda 21 för området i fråga”. Den lokala handlingsplanen förväntas omfatta all verksamhet som bedrivs i kommunen. För att uppnå detta måste så många som möjligt engageras i processen - från enskilda medborgare till företagsledare och organisationer.

Ett lokalt handlingsprogram för Agenda 21 i Eslövs kommun har upprättats och fastställts i februari 1997.

4.2 Miljövårdsprogram för Skåne

Med målen och riktlinjerna i Agenda 21 som utgångspunkt angavs ett antal övergripande nationella miljömål i regeringspropositionerna 1990/91:90 och 1992/93:179, som sedermera fastställdes av riksdagen. I Miljövårdsprogram för Skåne /8/, som fastställdes av länsstyrelserna i Kristianstads och Malmöhus län 1995, bryts dessa målen ner på länsnivå. I programmet presenteras regionala mål för miljön i Skåne och exempel på angelägna åtgärder som måste vidtas för att nå de uppsatta målen. De mål och åtgärder som främst påverkar energisituationen berör

- utsläpp av klimatpåverkande gaser och ozonnedbrytande ämnen
- utsläpp av svavel och kväveoxider som bidrar till både bildning av marknära ozon och till nedfallet av försurande ämnen.

De uppsatta målen inom dessa områden är bl a att

- koldioxidutsläppen från användning av fossila bränslen skall stabiliseras år 2000 till 1990 års nivå för att därefter minska
- utsläppen av svaveloxider skall minska med 80 % till år 2000 jämfört med 1980 års nivå
- utsläppen av kväveoxider från industri- och energisektorn skall minska med 50 % till år 2000 jämfört med 1980 års nivå.

Miljövårdsprogrammet följs upp årligen och uppföljningen presenteras i en årsrapport från länsstyrelsen. Av den senaste årsrapporten, som avser år 1997, redovisas bl a utvecklingen av utsläpp av koldioxid, svaveloxider och kväveoxider för åren 1980-1997.

4.3 Miljöbalken

Miljöbalkens mål och syfte är att främja en hållbar utveckling och på så sätt tillförsäkra levande och kommande generationer en hälsosam och god livsmiljö. I balken slås fast att naturen har ett eget skyddsvärde och att människorna har ett förvaltaransvar för miljön.

Miljöbalken vilar på fem grundstenar som omfattar det som är av särskild betydelse för att balkens mål ska uppfyllas:

1. Människans hälsa och miljön ska skyddas mot störningar
2. Natur- och kulturområden ska skyddas och vårdas
3. Den biologiska mångfalden ska bevara
4. En god hushållning av mark och vatten ska tryggas
5. Återanvändning och återvinning ska främjas

4.3.1 Nationella miljö kvalitetsmål

Som ett långsiktigt styrinstrument för miljöpolitiken föreslog regeringen i propositionen *Svenska miljömål – miljöpolitik för ett hållbart Sverige* (1997/98:145) femton nya nationella miljö kvalitetsmål, vilka fastställdes av riksdagen i april 1999. Dessa mål beskriver den framtida miljö kvaliteten som är önskvärd att uppnå inom en generation och de egenskaper som krävs av miljö, natur- och kulturresurser för en långsiktig hållbarhet. Miljö kvalitetsmålen ska vara vägledande vid tillämpningen av bestämmelserna i miljöbalken. Miljö kvalitetsmålen finns redovisade i bilaga 2.1 /37/.

Arbete har inletts med att komplettera de nationella miljö kvalitetsmålen med delmål och sektorsmål. I rapporten ”Samarbete för ett uthålligt energisystem” /37/ som genomförts i samverkan mellan Kraftverksföreningen, Fjärrvärmeföreningen, Energimyndigheten och Naturvårdsverket presenteras bl a följande långsiktiga mål för energisektorn.

Tidsperspektivet är bortom den nuvarande kärnkraften, vilket symboliseras av året 2050 och utsläppsnivåer jämförs med 1995 års nivå.

- Utsläppen av koldioxid i samband med förbränning för el- och värmeproduktion skall minska med 60 %
- Utsläppen av svaveldioxider från energisektorn skall minska med 25 %.
- Utsläppen av kväveoxider från energisektorn skall minska med 70 %.
- Utsläpp av flyktiga organiska föreningar i samband med el- och värmeproduktion skall minska med 80%
- Utsläpp av partiklar till luft i samband med förbränning för el- och värmeproduktion skall minska med 90 %
- Utsläppen av ammoniak i samband med förbränning för el och värmeproduktion ska vara högst 1000 ton ammoniak per år.
- Material, konstruktioner och produkter som används vid produktion av el- och värme, samt vid lagring och distribution av energi ska väljas så att återanvändning och materialåtervinning är möjlig
- Aska och andra restprodukter från energianläggningar ska i största möjliga mån återanvändas
- Utsläpp av kadmium, bly och kvicksilver i samband med el- och värmeproduktion ska minska med 80%

Innebörden av sektorsmålen för energiområdet är bl a att användningen av fossila bränslen måste minska och att utsläppen från småskalig vedeldning måste begränsas. Energisektorn påverkas också av de nationella miljö kvalitetsmålen bl a då det gäller

utformning och utbyggnad av energianläggningar, anslutande vägar och ledningar samt lokalisering av nya vind- och vattenkraftverk.

Det kan konstateras att miljömålen i viss utsträckning motverkas av de ekonomiska målen. T ex innebär omregleringen av elmarknaden och införandet av fri handel med elenergi att elpriserna på den nordiska marknaden sjunkit. Sjunkande energipriser innebär generellt sett att den ekonomiska lönsamheten för effektiviseringsåtgärder minskar.

4.3.2 Miljökonsekvensbeskrivning

En miljökonsekvensbeskrivning (MKB) är ett viktigt hjälpmedel för förebyggande miljövard. Syftet med en MKB är att identifiera och beskriva de direkta och indirekta effekter som en planerad verksamhet eller åtgärd kan få, såväl konkret för människor, djur och miljö som i förhållande till samhällsliga intressen vad avser hushållningen med mark, vatten och naturresurser. En MKB ska dessutom beskriva samspelet mellan dessa faktorer och ge underlag för en samlad bedömning av verksamhetens påverkan på människors hälsa och miljö.

En MKB ska göras när detta föreskrivs i miljöbalken, i andra lagar eller i förordningar som meddelats med stöd i miljöbalken. Undantag från MKB-kravet för tillståndspliktiga ärenden som har relativt liten miljöpåverkan kan meddelas från regeringen. Ett sådant undantag gäller bl a inrättandet av värmepumpinstallation för utvinning av värme ur mark, ytvatten eller grundvatten.

4.3.2.1 MKB för energiprojekt

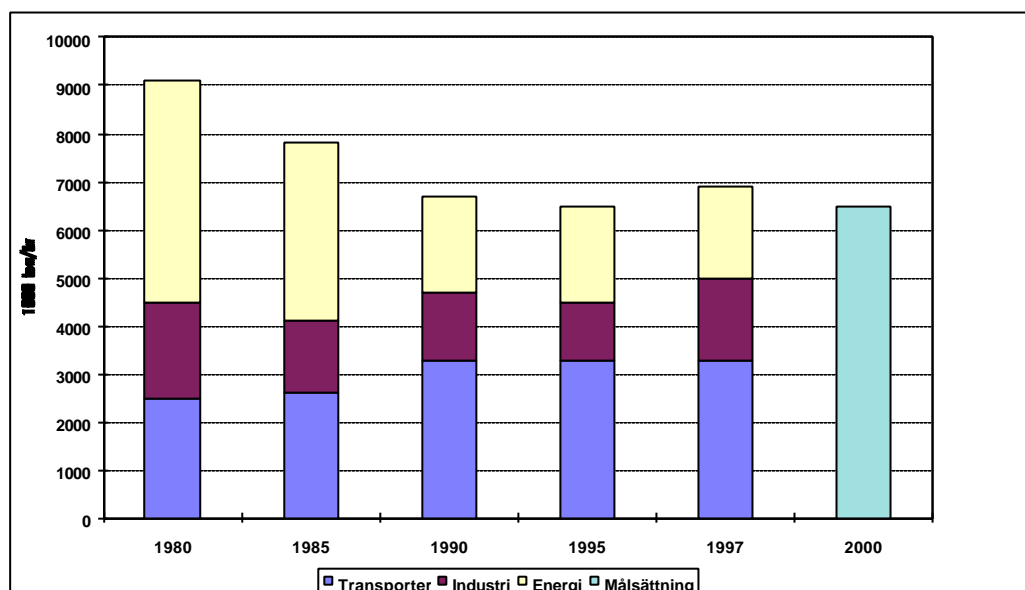
Syftet med en miljökonsekvensbeskrivning är bland annat att skapa ett bredare beslutsunderlag. Tillsammans med övrigt beslutsunderlag kan en bedömning göras där miljö vägs mot ekonomi. Vid planering av energiproduktionsanläggningar bör en MKB upprättas som visar vilket energisystemalternativ som ger minsta miljöpåverkan per producerad mängd energi. En MKB bör göras på ett så tidigt stadium som möjligt för att undvika dyrbar detaljplanering av alternativ som är miljömässigt oacceptabla.

Vilka frågor som ska belysas vid upprättandet av en MKB varierar beroende på vilken typ av verksamhet eller åtgärd som avses. Vid genomförande av energiprojekt, kan bl a följande punkter behöva belysas.

- Nuvarande och framtida energibehov
- Emissioner till luft och vatten från olika delar av verksamheten
- Trafik/transportsträng
- Hantering och lagring av bränsle
- Näringsåterföring
- Buller
- Lokala miljökonsekvenser
- Globala miljökonsekvenser
- Nuvarande och framtida bränslebehov
- Emissionernas spridning och inverkan på recipienten
- Bränsleutvinning
- Restprodukter och avfall
- Lokalisering och markanvändning
- Olyckor och säkerhetsrisker
- Regionala miljökonsekvenser

4.3.3 Utsläpp av klimatpåverkande ämnen

Utsläppen av koldioxid från förbränning av fossila bränslen har visat en kraftig minskning under 1980-talet, till följd av bl a energieffektivisering och övergång från olja till andra energislag, främst el och naturgas som blivit tillgängliga genom utbyggnaden av kärnkraft och naturgasintroduktionen. Under 1990-talet har de årliga utsläppen varit relativt konstanta, med en tendens att återigen öka. Utvecklingen åskådliggörs i figur 2.3.

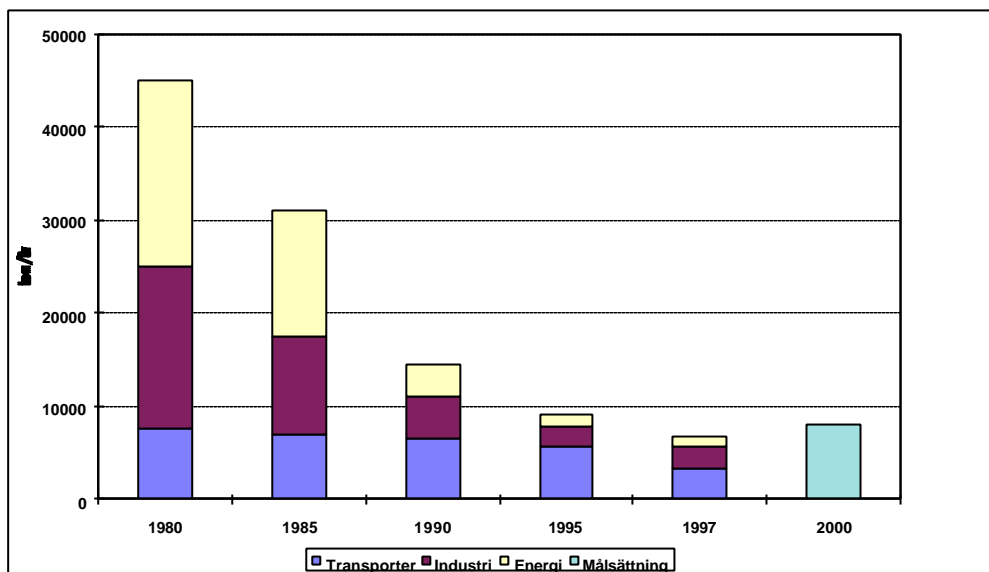
Figur 2.3 Utsläpp av koldioxid från fossila bränslen i Skåne 1980-1997 /9/

Ökningen är dock inte större än att målet om stabilisering på 1990 års nivå inte förefaller orimligt. Utvecklingen därefter är i hög grad beroende på hur kärnkraften kommer att ersättas och på hur de alternativa energislagen, såsom biobränsle, vindenergi och solenergi, kommer att utvecklas.

4.3.4 Utsläpp av försurande ämnen

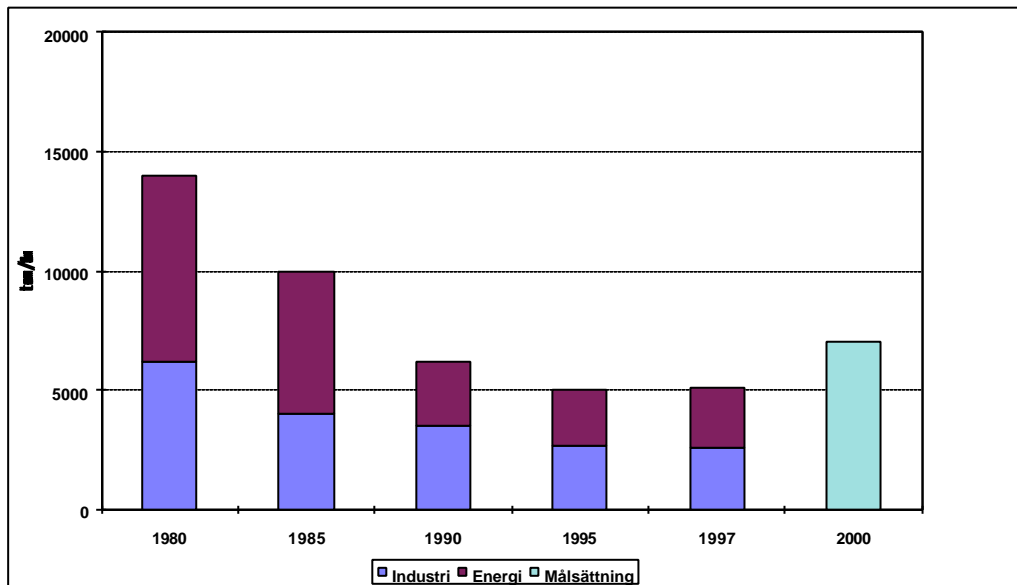
De utsläpp som bidrar till försurning av mark och vatten är främst svaveloxider och kväveoxider.

Beträffande utsläppen av svaveloxider under perioden 1980-97 uppvisas en kraftig minskning, främst till följd av minskad användning av svavelhaltiga fossila bränslen och minskad svavelhalt i eldningsolja och drivmedel. Av figur 2.4 framgår att målet avseende en 80 %-ig minskning har uppnåtts.

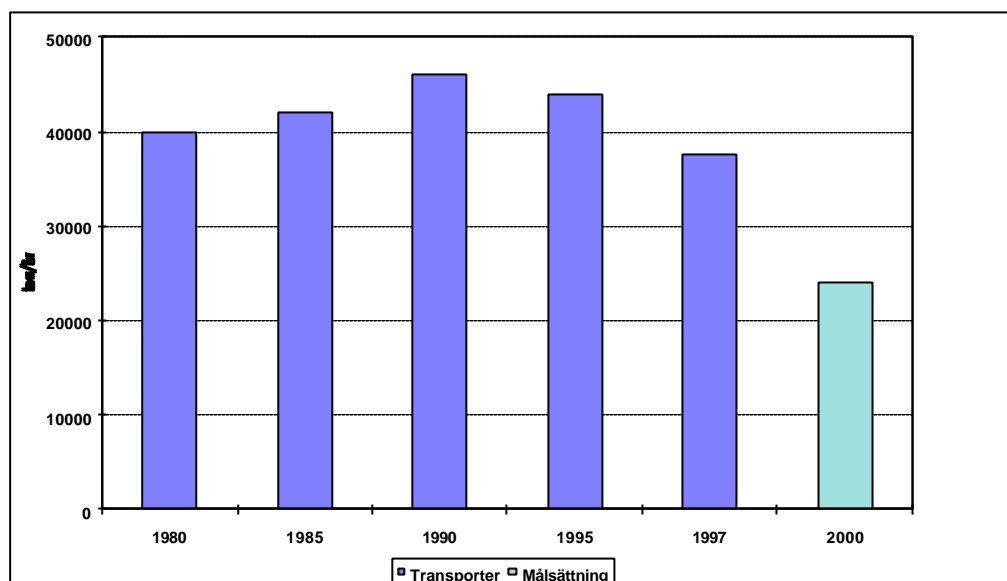
Figur 2.4 Utsläpp av svaveloxider i Skåne 1980-1997 /9/

Under perioden har utsläppen av kväveoxider från energi- och industrisektorerna minskat med ca två tredjedelar. Minskningen av utsläppen har därmed uppfyllt det uppställda miljömålet.

Figur 2.5 Utsläpp av kväveoxider från energi- och industrisektorerna 1980-1997 /9/

Utvecklingen inom transportsektorn är inte lika positiv. Utsläppen ökade med nästan 15 % mellan 1980 och 1990 till följd av ökat transportarbete. Sedan dess har en minskning skett, främst till följd av krav på katalytisk avgasrening för nya personbilar.

Figur 2.6 Utsläpp av kväveoxider från transportsektorn 1980-1997 /9/

4.4 Lokalt Agenda 21-arbete

Miljöbalkens allmänna hänsynsregler och de fyra systemvillkoren för ett uthålligt samhälle är grundstenarna för Eslövs kommuns miljöarbete. De fyra systemvillkoren innebär att

- uttaget av ändliga resurser måste minimeras
- utsläppen av svårnedbrytbara ämnen ska upphöra
- de fysiska förutsättningarna för naturens kretslopp måste bevaras
- uttaget av förnybara resurser får inte vara större än nybildningen

Genom Eslövs kommuns lokala Agenda 21-arbete har målsättningarna i Agenda 21 och i Miljövårdsprogram för Skåne brutits ner till förslag till ett antal konkreta lokala miljömål som finns angivna i ett handlingsprogram för kommunen /10/. I handlingsprogrammet anges också vilka kommunala nämnder och bolag samt andra aktörer som har som uppgift att ansvara och påverka för att de lokala miljömålen ska kunna uppfyllas.

De miljömål med energiinriktning som direkt ligger på kommunen eller på kommunala bolag att ansvara för framgår av följande tabell. I tabellen redovisas, avseende transportsektorn, endast de åtgärder som direkt påverkar energiförbrukning och behandlar alternativa bränslen. De transporttekniska åtgärder i övrigt som anges i handlingsprogrammet förutsätts behandlas i kommande planering avseende miljöanpassade transportsystem.

Kommunen
Vid byte av kommunala fordon väljs varianter som drivs med alternativa bränslen/bästa miljöval*
Utvinning av biogas för drift av kommunala fordon*
Revidering av energiplan för att styra målen för energiproduktionen ³
Information till hushåll och företag om energisnål teknik ³
Vid nybyggnation används förnybara energikällor för uppvärmning ³
Information om vedeldning på rätt sätt ³
Utöka fjärrvärmenätet inom tätorten så långt det är möjligt ¹⁰
Utvinning av biogas för värme- och elproduktion ¹⁰
Biogas i fjärrvärmenätet ¹⁰
Distribution av biogas för drift av privata fordon ³⁰
Kommunala bolag
Eslövs Bostads AB och Eslövs Industrifastigheter AB
Vid nybyggnation används förnybara energikällor för uppvärmning ³
MERAB
Utvinning av biogas för drift av kommunägda fordon ³
Utvinning av biogas för värme- och elproduktion ¹⁰
Biogas från Rönneholms avfallsupplag används för uppvärmning av bostäder och företag i Stehag ¹⁰
Ringsjö Energi AB
Stimulera användning av miljövänlig energi genom taxepolitik ³
Information till hushåll och företag om energisnål teknik ³
Revidering av energiplan för att styra målen för energiproduktionen ³
Utöka fjärrvärmenätet inom tätorten så långt det är möjligt ¹⁰
Starta biobränsleanläggning dit jordbrukare kan köra överbliven halm ¹⁰
Utvinning av biogas för värme- och elproduktion ¹⁰
Biogas i fjärrvärmenätet ¹⁰

* Åtgärden pågår

³ Åtgärden skall genomföras inom 3 år

¹⁰ Åtgärden skall genomföras inom 10 år

³⁰ Åtgärden skall genomföras inom 30 år

Tabell 2.1 Energimål enligt Eslövs kommuns Handlingsplan för Agenda 21 /10/

Åtgärderna är tidssatta för genomförande på kort (3 år), medellång (10 år) och lång sikt (30 år). Handlingsprogrammet anger inte hur uppföljning av genomförande av åtgärderna skall ske.

Ett flertal åtgärder förutsätter samverkan mellan olika förvaltningar och kommunala bolag genom att finnas med under flera rubriker. Det finns även miljöåtgärder som åvilar aktörer som kommunen, eller kommunens bolag, inte har någon direkt påverkansmöjlighet på. Ett exempel på ett sådant mål är ”bygga energisnålt” som anges

som en åtgärd både för företag och privatpersoner. För att uppnå dessa mål förutsätts att kommunen verkar för att åtgärder genomförs, främst genom information och rådgivning i dessa frågor.

5 Beredskapsplanering

Den som ansvarar för en verksamhet i fred ansvarar också för verksamheten i krig eller vid höjd beredskap.

Svenska Kraftnät leder och samordnar elförsörjningens resurser för att tillgodose totalförsvarets behov av elkraft. Elbefälhavarna är Svenska Kraftnäts regionala enheter med uppgift att vid behov leda och samordna elförsörjningen regionalt. Regeringen, civilbefälhavaren och länsstyrelsen prioriterar funktioner och geografiska områden som i första hand skall försörjas med elkraft. Dessa funktioner är i krig eller vid höjd beredskap överordnade den kommunala ledningen. Kommunerna kan lämna önskemål om prioriteringar till länsstyrelsen.

5.1 Kommunal beredskapsplan

Den kommunala beredskapsplanen för Eslövs kommun reviderades senast 1991. Planen omfattar vad avser elförsörjningen

- elförsörjningens organisation
- riskanalys
- prioriterade laster
- effektbristvärdering
- periodisk bortkoppling av last
- prioriteringsregler.

Värmeförsörjningen beskrivs i planen med angivande av

- organisation
- distributionsnät
- produktionsanläggningar
- ansluten effekt

samt med åtgärder i form av riskanalys och prioriteringsregler för fjärrvärme- och naturgasförsörjning.

I planen beskrivs även ambitionsnivån och vilka resurser som finns tillgängliga i form av reservanordningar för prioriterade områden såsom försörjning av el-, fjärrvärme- och vatten- och avloppshantering samt för skola och social verksamhet.

5.2 Krigsberedskapsplan

Den plan som beskriver beredskap i händelse av krig är under revidering och väntas vara klar under våren 1999. I planen beskrivs el- och värmeförsörjningen i krig med avseende på

– organisation	– åtgärder
– entreprenörer med fordon och maskiner	– drivmedelsförsörjning
– leverantörer av varor och tjänster	– personal

- tele- och datakommunikation.